

שעומדים עליהם, ולאלה הם שנראו לאבות לדרעת אותם נספרים שזוחרים מתווך אלה שלא זוחרים, ואותם שזוחרים והם סתוימים, התגלו למשה באוטו רקייע שלו, ולאלה עומדים על אותם גוננים שנראים בו בעין. וסוד זה סותם עיניך ומסובב גלגלך, ויתגלו אותם גוננים שמאירים, שזוחרים, ולא נתנה רשות לראות אלא בעיניהם סתוימות, משום שאותם נספרים עלינוים עומדים על אותם גוננים שפראים, שלא זוחרים.

ועל זה קראנו, משה זכה באספקלריה המארה שעומדת על אותה שלא מאירה. שאר בני העולם באומה אספקלריה שלא מאירה. הק abortה היו רואים מתווך הגוננים הללו שהתגלו, אותם סתוימים, שעומדים עליהם שלא מאירים, וכך כתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, באותם גוננים שנראים.

ושמי ה' לא נודעת להם - אלו גוננים עליזונים נספרים שזוחרים שזכה בהם משה להסתכל בהם. וסוד זה, שהעין סתום וಗלווי. סתום - רואה אספקלריה המארה. נגלה - רואה אספקלריה שלא מאירה. ועל זה וארא, באספקלריה שלא מאירה, שהיא בתתגולות, בה כתוב ראה. ואולם באספקלריה שפארה שהיא בפרט, כתוב בה ידיעה, אלעזר ורבי אבא ונשכו ירini. בכה רבי אבא ואמר, או כי שפטתך מן הנולם וישאר העולם יתום ממקה, מי יכול להאריך דברי תורה?

פתח רבי אבא ואמר, (שמואל-אכה) ואמרם כה לך ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום.

בנהורא דלא נהיר. ואליין איפון בגוננא דאיפון סתימין דקיניימי עלייהו ואליין איפון דאתחצין לאבhn, למגdu איפון סתימין דמזההרין, מגו אלין דלא מזההרי. ואינון דמזההרי ואינון סתימין, אתגליין למשה, בההוא רקייע אדיליה. ואליין קיימי, על איפון גונין.

דאתחצין ביה בעינה.

וירזא דא סתים עינה, ואסחר גלגד, ויתגליין איפון גונין דנהרין, דמזההרי, ולא אתייחיב רשו למייחמי, אלא בעינין סתימין, בגין דאיפון סתימין על איןון גונין דאתחצין, דלא מזההרי.

יעל דא קריין, משה זכה באספקלריה דנהריא דקיניימה על בהוא דלא נהרא. שאר בני עולם, בהוא אספקלריה דלא נהרא. ואבhn והוא חמאן מגו אלין גונין דאתגליין, אינון סתימין, דקיניימי עלייהו דאיפון דלא נהרין, רעל דא כתיב, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, בגין גונין דאתחצין. ישמי יי' לא נודעת להם, אלין גונין עלאין סתימין חזירין, זוכה בהו משה לאסתכלא בהו. וירזא דא, דעתנא סתים וגלייא. סתים, חממי אספקלריה דנהריא, אתגלייא, חממי אספקלריה דלא נהרא. ועל דא, וארא, באספקלריה דלא נהרא, דאייה באתגלייא, ביה כתיב ראה. באספקלריה דנהריא דאייהו בסתימי, כתיב ביה ידיעה, הכתיב לא נודעת. אותו רבי אלעזר ורבי אבא ונשכו ידו. בכה רבי אבא, ואמר, ווי כד הפטלק מעלה, וישתאר עלמא יתום מינך,

מן יכול לאנهرא מלין דאוריתא.

פתח רבי אבא ואמר, (שמואל א, כה) ואמרם כה לך ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר